

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3022/2023
04.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Обрадовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2715/22 од 21.09.2022. године, у седници већа одржаној 04.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2715/22 од 21.09.2022. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2433/2019 од 08.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати заосталу разлику плате до двоструког износа плате на основу обављеног рада и времена проведеног на раду за период од 01.07.2013. године до 31.07.2016. године у износу од 1.387.907,06 динара у опредељеним месечним износима са законском затезном каматом ближе наведеним у том ставу изреке, у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствено осигурање доприносе за здравствено осигурање за период од 01.07.2013. године до 31.07.2016. године на износе из става првог изреке пресуде у року од 15 дана. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 313.669,00 динара са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност пресуде па до коначне исплате у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2715/22 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2433/2019 од 08.12.2021. године у ставу првом и другом изреке и одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му исплати заосталу разлику плате до двоструког износа плате по основу обављеног рада и времена проведеног на раду за период од 01.07.2013. године до 31.07.2016. године у износу од 1.387.907,06 динара у месечним новчаним износима са припадајућом каматом, ближе означено у

ставу првом изреке, као и да се обавезе тужена да у име и за рачун тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствено осигурање доприносе за здравствено осигурање за период од 01.07.2013. године до 31.07.2016. године, на износе из става првог изреке пресуде, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2433/2019 од 08.12.2021. године и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 313.669,00 динара са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност пресуде, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка по жалби у износу од 22.500,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем надлежног органа тужене од 16.01.2003. године тужилац је примљен у радни однос у МУП РС-Управа за заједничке послове у Управу за борбу против организованог криминала на упражњено радно место ... у Одељењу за посебне акције, Управе за борбу против организованог криминала од 23.12.2002. године у својству ... . Решењем надлежног органа тужене од 01.08.2003. године, тужилац је распоређен на радно место ... у Одељењу за посебне акције, Управе за борбу против организованог криминала утврђено под редним бројем ... у Правилнику о систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова и постављен у чин ... . Решењем тужене од 04.01.2006. године тужилац је распоређен са 01.01.2006. године на радно место ... (...) у Одељењу за опсервацију и докуметовање Службе за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Решењем тужене од 19.01.2009. године тужилац је са радног места ..., Управа криминалистичке полиције са 01.02.2010. године премештен на радно место ... (...), Одељење за сузбијање организованог криминала, Служба за борбу против организованог криминала. Решењем надлежног органа тужене од 25.02.2010. године тужиоцу су утврђени коефицијенти за обрачун плате. Тужилац је са даном 01.06.2012. године решењем тужене распоређен на радно место ... у Одељењу за сузбијање организованог општег криминала, Служба за борбу против организованог криминала. Решењем туженог од 19.06.2014. године тужиоцу је утврђен укупан коефицијент за обрачун и исплату плате од 2,700. Решењем тужене од 18.06.2015. године, тужилац, ... запослен у МУП-у на радном месту ... (...) Одељење за сузбијање организованог општег криминала, Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције, трајно је премештен у свом знању на радно место ... (...) у Одељењу за сузбијање организованог општег криминала у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Вештачењем од стране вештака финансијске струке утврђено је да према првој варијанти са пуном зарадом и додацима на зараду укупна разлика висине пуних зарада са додацима на зараду које је тужилац остварио на радном месту у Служби за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције и висине пуних зарада са додацима на зараду које би тужилац остварио за период од 01.07.2013. године до 31.07.2016. године

износи 1.769.954,49 динара, са припадајућим каматама од дана доспелости, а према другој варијанти налаза и мишљења без додатака на зараду укупна разлика висине зарада без додатака на зараду коју је тужилац остварио на радном месту у Служби за борбу против организованог криминала и висине зарада коју би тужилац остварио без додатака на зараду за наведени спорни период износи 1.387.906,06 динара. Судски вештак је као полазну основу за обрачунавање двоструке плате узео зараду коју је тужилац остварио пре ступања на Службу за борбу против организованог криминала 01.02.2010. године, јер је тужилац, саслушан у својству странке, између осталог изјавио да је у СБПОК-у радио од фебруара 2010. године.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев у варијанти налаза без додатака на плату у износу од 1.387.907,06 динара са образложењем да је досуђен мање исплаћен износ плате без додатака прописаних одредбама члана 23. од 28. Закона о платама државних службеника и намештеника (основна плата) чију је висину суд утврдио из налаза и мишљења судског вештака који је прихватио.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду одбијањем тужбеног захтева са образложењем да тужилац није предложио допунско вештачење којим би се евентуална разлика плате за утужени период обрачунавала на бази двоструке плате из месеца који је претходио месецу преласка у службу – децембар 2005. године, без додатака на плату који су утврђени законом и без узимања у обзир промена основне плате тужиоца за утужени период, па по оцени тог суда тужилац није доказао висину свог потраживања, односно основаност свог потраживања, јер је терет доказивања био на њему у смислу одредби члана 228. и 231. ЗПП.

По оцени Врховног суда, правни закључак нижестепених судова се не може прихватити јер је заснован на погрешној примени материјалног права.

Чланом 104. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 32/13), прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Према одредби члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС“, бр. 72/09... 32/13), која је важила у утуженом периоду, лица која обављају послове и задатке у државним органима посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду. Сагласно ставу 2. наведеног члана закона, плате лица из става 1. овог члана уређује Влада.

Одредбом члана 2. став 1. Уредбе о платама, лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, прописано је да се плата старешине Службе и заменика старешине Службе и овлашћеног службеног лица у Служби, руководиоца и заменика руководиоца Посебне притворске јединице и запосленог на пословима обезбеђења у Посебној притворској јединици обрачунава и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана 1. ове Уредбе.

Чланом 3. став 2. исте Уредбе прописано је да запослени у Служби који нема својство овлашћеног службеног лица има право на плату у двоструком износу плате која се обрачунава и исплаћује запосленом на одговарајућем радном месту у седишту Министарства унутрашњих послова. Ставом 5. наведеног члана Уредбе, предвиђено је да се приликом обрачунавања двоструког износа плата у смислу ст. 1-4. овог члана, не узимају у обзир додаци на плату утврђени законом.

Према правном ставу Врховног касационог суда, усвојеном 13.10.2020. године, запослени који су пре ступања на рад у Службу за борбу против организованог криминала и Службу за откривање ратних злочина били радно ангажовани у МУП-у имају право на двоструки износ плате коју би остварили на пословима и задацима у том министарству уз ограничење из одредбе члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела. Дакле, наведеним законом и поменутом Уредбом установљено је право тужиоца, као лица запосленог у Служби за борбу против организованог криминала на исплату двоструког износа плате коју би остваривао у спорном периоду (од 01.07.2013. године до 31.07.2016. године) у односу на висину основне плате коју би примао на месечном нивоу на радном месту на коме је био претходно радно ангажован до момента премештаја у поменуту службу. То подразумева да свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту последично доводи до увећања двоструког износа њене основне плате код Службе за борбу против организованог криминала.

Код наведеног, Врховни суд указује да је другостепени суд погрешно закључио да се разлика плате за утужени период обрачунава на бази двоструке плате из месеца који је претходио месецу преласка у службу – децембар 2005. године, без додатака на плату који су утврђени законом и без узимања у обзир промена основне плате тужиоца приликом одмеравања двоструког износа месечне основне плате тужиоца, након распоређивања на радном месту у Службу за борбу против организованог криминала. Ово из разлога што је као мерило за обрачун двоструког износа основне плате у читавом спорном периоду прихватио само онај износ који је тужиоцу исплаћен у месецу који је претходио распоређивању на радно место у Службу за борбу против организованог криминала, при чему не узима у обзир промене у висини основне плате које су уследиле у поменутом спорном периоду обрачуна, па пошто тужилац није предложио вештачење по том ставу, преиначио је првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Основано се ревизијским наводима оспорава став другостепеног суда суда на коме је заснована одлука о одбијању тужбеног захтева. За правилно одлучивање о тужбеном захтеву, и самим тим правилну примену материјалног права из цитираних законских одредби, треба узети у обзир промене у висини основне плате тужиоца које су уследиле у спорном периоду обрачуна и у вези са тим правилно и потпуно утврдити чињенично стање.

Имајући у виду наведено другостепени суд ће, у поновном поступку, разјаснити све околности од значаја за доношење одлуке у овој правној ствари на које је указано овим решењем и правилном применом материјалног права донети правилну и закониту одлуку.

Сагласно изложеном, одлучено је као у ставу другом изреке на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**